

Voorwoord

Hanneke Sevink

Zingende Koolmezen, Merels, Zanglijsters en Glanskopjes. Het is half januari en hartje winter. In de polders van Noord-Utrecht zitten tientallen overwinterende Buizerds en gelukkig ook overal biddende Torenavalken die zich te goed doen aan de talrijke muizen. Half januari, en het toch voelt het aan alsof het lente is.

Rob heeft de stapel nestkaarten van afgelopen jaar doorgewerkt. De ruim 3900 kaarten laten zien dat er het afgelopen jaar enorm veel werk is verzet. Wat dat allemaal oplevert, is te lezen in het jaarlijkse overzicht. Ieder seizoen brengt weer zijn bijzondere ervaringen. Dit keer bijvoorbeeld de redding van een ouderloos wespdienvjonge met behulp van een voorgekauwde mueslireep (en overplaatsing).

Positief is dat de vervolging het afgelopen jaar lijkt te zijn afgenomen. Het is de afgelopen jaren dan ook wel schrikbarend geweest. We hebben de indruk dat alle publiciteit rondom deze misstanden een positief effect heeft gehad, alsook de serieuze inzet van het Openbaar Ministerie. De meeste vergiftigde vogels die bij Pedro Zoun van het CICD-Lelystad voor onderzoek worden aangeleverd, komen via de Regionale Milieu Teams (RMTs) binnen. De Algemene Inspectie Dienst, tegenwoordig vooral doende zaken te behartigen die geld opleveren, laat het vrijwel geheel afweten. Knoop het in de oren bij misstanden in het veld: neem contact op met het RMT in je omgeving! Lukt een aanmelding niet, word je niet serieus genomen of word je met een kluitje het riet ingestuurd, neem dan contact op met ons. We willen graag dit soort misstanden in kaart brengen, en mogelijk kunnen we schot in de zaak brengen.

Minder positief is het besluit van de provincie Utrecht om tot december 2013 de jacht op konijnen langs de spoorlijnen vrij te geven. Dit alleen omdat ProRail klaagt over de kans dat konijnen spoorrails ondergraven. Wij koesteren ieder konijn dat we zien, het ministerie van LNV spendeert – overigens als mosterd na de maaltijd – geld aan onderzoek om te achterhalen wat er met het konijn in Nederland aan de hand is en wat eraan te doen. Zo kunnen we elkaar in dit kleine landje goed bezighouden, met nu het konijn als verliezer.

De boeiende verhalen voor De Takkeling blijven binnenstromen. Zoveel zelfs dat we stukken naar het tweede nummer hebben doorgeschoven. Het is buitengewoon plezierig te merken dat schrijven voor ons blad met graagte wordt gedaan. Veel plezier met deze Takkeling en hopelijk tot 1 maart in Meppel (winnaar van de stadsvogelprijs 2007 voor vogelvriendelijk bouwen.)